

Бранислав ОСТОЈИЋ*

ОТВАРАЊЕ НАУЧНОГ СКУПА

*Поштоване колеге,
цијењени учесници скупа,
драги гости,*

Част ми је и задовољство да отворим *Девети лингвистички научни скуп „Бошковићеви дани”* са темом

ВУК СТЕФАНОВИЋ КАРАЦИЋ И ПЕТАР ДРУГИ ПЕТРОВИЋ ЊЕГОШ (РЕФОРМА ЈЕЗИКА, СТАНДАРДИЗАЦИЈА И ГРАМАТИЧКИ СИСТЕМ ВУКОВА МОДЕЛА КЊИЖЕВНОГ ЈЕЗИКА)

да вас све скупа поздравим и да се вама референтима посебно захвалим што сте се одазвали позиву за учешће на овом скупу.

И да се подсјетимо:

Отварајући ово девето по реду научно окупљање у ЦАНУ, са задовољством се ваља присјетити чињенице да је први лингвистички научни скуп Бошковићеви дани одржан 14. и 15. маја 1987. године. Посвећен је *Животу и дјелу проф. Радосава Бошковића*.

Скупови који су слиједили одржавани су сваке треће године и на њима је разматрана увијек друга проблематика:

на другом скупу расправљало се о *Методолошким проблемима и ономастичким истраживањима с посебним освртом на супстратне и адстратне проблеме у југословенској ономастици*;

* Академик Бранислав Остојић, ЦАНУ

Нормирање српскога језика с посебним освртом на језички израз у свим видовима комуникације — тема је трећег скупа;

Творбена и лексичка семантика у српском и другим словенским језицима — проблематика је четвртог скупа;

на петом је било ријечи о *Конкурвенцији језичких средстава и језичкој норми*;

Стандардизација језика — дијахронијски и синхронијски аспект — језик медија — тема је шестог скупа;

О лексикографији и лексикологији — расправљано је на седмом скупу.

И, најзад, на осмом скупу тема је била *Граматика, лексикографија и лексика (дескриптивни и нормативни аспект)*.

Прошло је, дакле, од нашега првог окупљања 29 година, а иза тога слиједи констатација да се ритам наших састајања редовно одржавао све до данашњег скупа сваке треће године. Објављено је осам зборника са преко триста расправа.

За овај закасњели девети скуп, који је пореметио ритам наших састајања, одлучили смо се за тему о Вуку и Његошу — реформи језика, стандардизацији и граматичком систему Вукова модела књижевног језика из више разлога. Два су основна. Први — Вуково и Његошево дјело заузимају посебно мјесто у радовима Радосава Бошковића. Мало је радова проф. Бошковић објавио а да се бар није дотакао Вука и Његоша. У већини је експлицитно давао комплетну оцјену на лингвистичке погледе Вукове и на семантичку вриједност Његошева стиха. Други — Данашњи лик српскога књижевног језика у битној мјери одређен је дјелатношћу Вука Караџића, бескомпромисног борца за народни језик као основу књижевног. Учвршћивању угледа народног језика као литерарног израза допринијело је Његошево дјело у чијем језику је спој дијалекатског и књишког постао изванредно снажан изражајни инструмент.

Многобројне су и разноврсне историјске заслуге Вука и Његоша у стварању Вукова модела књижевног језика: а) творци су српскохрватског књижевног језика; б) као узор у књижевности понудили су народно стваралаштво; в) као врховно начело у језику поставили су вјерност ономе што се у народу говори; г) осудно су одбацили покушај да се језик оплемењује тиме што ће се удаљити од говора простога народа; д) по врх тога, њихов књижевни језик, Вуков модел књижевног језика, Вукова азбука и правопис учинили су културу далеко приступачнијом човјеку из народа; њ) одлучно су утицали на основне одреднице културног из-

раза и писмености; е) спасили су од гашења најдрагоцјеније духовне творевине итд.

Иако је о Вуку и Његошу много писано, њихово дјело ни данас није престало да представља изазов. Данашња наша разматрања, сигуран сам, даће велики допринос при разрешавању многих питања у вези са наведеном темом.

Скуп проглашавам отвореним и још једанпут вас срдечно поздрављам.

Желим вам успјешан рад ни најмање не сумњајући да ће он донијети богате и драгоцјене исходе својих засједања.